

தமிழ் இலக்கணம்

பொருளடக்கம்

1. அணியிலக்கணம் 1
2. பொருள் இலக்கணம் 6
3. எழுத்து இலக்கணம் 14
4. யாப்பிலக்கணம் 30
5. சொல் இலக்கணம் 40

சுந்தரேசன் எம்.ஏ.எம்ஃபில்

1. அணி இலக்கணம்

அணி என்னும் சொல்லுக்கு 'அழகு' என்பது பொருள். செய்யுளில் அமைந்திருக்கும் சொல்லழகு, பொருளழகு முதலியவற்றை வரையறுத்துக் கூறுவது அணி இலக்கணம் ஆகும்.

உவமை அணி

தாமரை மலர் போன்ற முகம்

மயில் போன்ற பெண்

புலி போன்ற வீரன்

மேற்கண்டவாறு ஒரு பொருளோடு மற்றொரு பொருளுக்கு உள்ள ஒப்புமை தோன்றக் கூறுவது உவமை அணி ஆகும்.

எடுத்துக்காட்டுவமை அணி

தொட்டனைத் தூறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்

கற்றனைத் தூறும் அறிவு.

மணலின் கண் கேணி தோண்ட, தோன்றிய

அளவே நீர் சுரக்கும். அதுபோல மக்களுக்கு கற்கின்ற அளவே அறிவு ஊறும் என்பதே இக்குறள் கூறும் பொருள்.

தொட்டனைத் தூறும் மணற்கேணி - உவமை

மாந்தர்க்குக் கற்றனைத்தூறும் அறிவு - உவமேயம்

இவ்வாறு உவமையும், உவமேயமும் ஒத்து, உவமையில் உவம உருபு மறைந்து வருவது எடுத்துக்காட்டு உவமை அணி ஆகும்.

கதேச உருவக அணி

புகா) பிறனிப் பெருங்கா ல் நீந்துவர் நீந்தார்

இறைவன் தோலே தார்

இக்கருவியில் பிறவி கடலாக உருவகம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இறைவன் திருவடித் தொழுக உருவகம் செய்யவில்லை.

இவ்வாறு ஒரு பகுதியை உருவகப்படுத்தி மற்றொரு பகுதியை உருவகப்படுத்தாமல் விட்டால், அது கதேச உருவக அணி ஆகும்.

பொருள் உவமை அணி

குன்று எழுந்து சென்ற தெனக்

குளிர்கங்கைக் கரை அணுகி (கம்பர்)

இப்பாடலில் கம்பர், குன்று எழுந்து நடைபெறும்

போன்று பரதன் கங்கைக் கரையை அடைந்தான் என்கிறார். குன்று எழுந்து நடப்பது உலகில் நடைபெறாத செயல் ஆனால் அச்செயல் பரதனுக்கு உவமை காட்டப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறு புலவன், உலகில் இயல்பாக இல்லாத பொருளை (அ) நடக்காத நிகழ்ச்சியை உவமையாக்கிக் கூறுவது இல்பொருள் உவமை அணி ஆகும்.

தற்குறிப்பேற்ற அணி

இயல்பாக நிகழும் நிகழ்ச்சியின் மீது கவிஞர் தம் கற்பனைக் கருத்தை ஏற்றிக் கூறுவது, 'தற்குறிப்பேற்ற அணி' ஆகும்.

'போருழந் தெடுத்த ஆரெயில் நெடுங்கொடி

வாரேல்என்பனபோல் மறித்துக் கைகாட்ட'

காற்றில் கொடிகள் அசைவது இயற்கை. ஆனால் கோவலனும், கண்ணகியும் மதுரை நகருக்குள் நுழைந்தால் கோவலனை அவள் இழக்க நேரிடும் என்று கருதி மதில்மேலிருந்த கொடிகள் வரவேண்டாம் என்று கூறுவதாக இளங்கோவடிகள் கூறுவது தற்குறிப்பேற்ற அணி ஆகும்.

வஞ்சப்புகழ்ச்சி அணி

ஒன்றைப் பழிப்பது போலப் புகழ்வதும் ஒன்றைப் புகழ்வது போலப் பழிப்பதும் வஞ்சப்புகழ்ச்சி அணி ஆகும்.

(அ) புகழ்வது போலப் பழிப்பது

எ.கா) தேவர் அணையர் கயவர் அவரும்தான்

மேவன செய்தொழுக லான்.

கயவரைத் தேவருக்கு ஒப்பானவர் என்று சுவறி புகழ்வது போலச் சொல்லி, ஏனெனில் அவர்களும் மனம்போன போக்கில் நடப்பவர்கள் என்று குறிப்பாய் பழிக்கிறார் வள்ளுவர் பெருந்தகை. எனவே வஞ்சகப்புகழ்ச்சி அணி ஆகும்.

(ஆ) பழிப்பது போலப் புகழ்வது

எ.கா) பாரி பாரி என்று என்று பல ஏத்தி

ஒருவர் புகழ்வார் செந்நாப் புலவர்

பாரி ஒருவனும் அல்லன்

மாரியும் உண்டங்கு உலகு புரப் பதுவே

இச் செய்யுள் பாரி என்ற வள்ளலை இழித்துரைப்பதுபோலக் சுவறி குறிப்பாய்ப் பாரி, மாரியைப் போன்ற ஈகையாளன் என்று புகழ்வதால் இது வஞ்சகப்புகழ்ச்சி அணி ஆகும்.

சொல்பொருள் பின்வருநிலை அணி

(எ.கா) சொல்லுக சொல்லைப்பிறிதோர்சொல் அச்சொல்லை

வெல்லும்சொல் இன்மை அறிந்து

இக்குறளில் 'சொல்' என்ற சொல் மீண்டும் மீண்டும் வந்து அதே பொருளைத் தருவதால், இது சொல் பொருள் பின்வரு நிலை அணி ஆகும்.

சொல் பொருள் பின்வரு நிலை அணி வகைகள்

பின்வருநிலை அணி மூன்று வகைப்படும்.

அவை. 1. சொல் பின்வரு நிலை அணி

2. பொருள் பின்வரு நிலை அணி

3. சொல் பொருள் பின்வரு நிலை அணி என்பனவாகும்.

2. பொருள் இலக்கணம்

பொருள் இலக்கணத்தின் சிறப்பு

பொருள் இலக்கணம் தமிழுக்கே உரிய தனிச்சிறப்பு உடையதாகும்.

பொருள் இலக்கணத்தில் மக்களின் அக வாழ்க்கையைப் பற்றிக் கூறுவது அகப்பொருள் என்றும், புறவாழ்க்கையைப் பற்றிக் கூறுவது புறப்பொருள் என்றும் பிராகபடுத்தப்பட்டது.

அகப்பொருள்

‘அகம்’ என்ற சொல்லுக்கு உள்ளம் என்பது பொருள்.

ஒத்த அன்புடைய தலைவன், தலைவி, ஆடவன் உள்ளத்தே நிகழும் (காதல்) இன்ப நிகழ்ச்சியைப் பற்றிய அகப்பொருள் என்பார்.

அகப்பொருள் நிகழும் ஒழுக்கமே அகத்திணை ஆகும்.

‘திணை’ என்பதற்கு ஒழுக்கம் என்பது பொருள். அகத்திணை ஐந்து வகைப்படும்.

அவை,

1. குறிஞ்சித் திணை

2. முல்லைத் திணை

3. மருதத் திணை

4. நெய்தல் திணை

5. பாலைத் திணை என்பனவாகும்.

இவற்றை அன்பின் ஐந்திணை என்றும் கூறுவர். ஒவ்வொரு அகத்திணைக்கும்.

1. முதற்பொருள்

2. கருப்பொருள்

3. உரிப்பொருள் என மூன்று பொருள்கள் உண்டு.

முதற்பொருள்

நிலமும் பொழுதும் முதற்பொருள்

நிலம்

குறிஞ்சி - மலையும் மலை சார்ந்த இடமும்

முல்லை - காடும் காடு சார்ந்த இடமும்

மருதம் - வயலும் வயல் சார்ந்த இடமும்

நெய்தல் - கடலும் கடல் சார்ந்த இடமும்

பாலை - முல்லையும் குறிஞ்சியும் கோடையில் தன் இயல்பு மாறுபட்டு விளங்கும் இடம்.

பொழுது

அகப்பொருள் நிகழ்ச்சிக்குரிய பொழுதை பெரும்பொழுது, சிறுபொழுது என்று இருவகையாகப் பிரித்துக் கூறுவர்.

ஓராண்டின் ஆறு பருவங்களும் பெரும் பொழுது எனப்படும்.

காலம்	மாதம்
கார்காலம்	ஆவணி, புரட்டாசி
குளிர்காலம்	ஐப்பசி, கார்த்திகை
முன்பனிக் காலம்	மார்கழி, மை
பின்பனிக் காலம்	மாசி, பங்கனி
இளவேனில்	சித்திரை, வைகாசி
முதுவேனில்	ஆனி, அரி

ஒரு நாளின் ஆறு கூறுபாடுகளும் சிறு பொழுதுகள் என்று பகுக்கப்பெறும்.

சிறுபொழுது

அதற்குரிய நேரம்

1. வைகறை	பின்னிரவு 2 மணி முதல் அதிகாலை 6 மணி வரை
2. காலை	முற்பகல் 6 மணி முதல் 10 மணி வரை
3. நண்பகல்	முற்பகல் 10 மணி முதல் பிற்பகல் 2 மணி வரை
4. ஏற்பாடு	பிற்பகல் 2 மணி முதல் மாலை 6 மணி வரை
5. மாலை	முன்னிரவு 6 மணி முதல் 10 மணி வரை
6. யாமம் (நள்ளிரவு)	இரவு 10 மணி முதல் பின்னிரவு 2 மணி வரை

ஐவகை நிலங்களுக்கும் உரிய பெரும் பொழுதுகளும் சிறு பொழுதுகளும்

நிலம்	பெரும்பொழுது	சிறுபொழுது
குறிஞ்சி	குளிர்காலம் முன்பனிக்காலம்	யாமம்
முல்லை	கார்காலம்	மாலை
மருதம்	பெரும்பொழுதுகள் ஆறாம்	வைகறை
நெய்தல்	பெரும்பொழுதுகள் ஆறாம்	ஏற்பாடு

பாலை இளவேனில்
முதுவேனில்
பின்பணிக்காலம்

நண்பகல்

புறப்பொருள் : புறத்தே நிகழும் நிகழ்ச்சிகளைக் கூறுவது புறப்பொருளாகும். அறம், பொருள், வீடு முதலியவை பற்றியும், கல்வி, வீரம், கொடை, ஆகிய ஒழுக்கத்தை பற்றியும் கூறுவது புறப்பொருள் எனப்படும்.

புறத்திணைகள் பன்னிரண்டு வகைப்படும். அவை

1. வெட்சி	7. தும்பை
2. கரந்தை	8. வாகை
3. வஞ்சி	9. பாடாண்
4. காஞ்சி	10. பொதுவியல்
5. நொச்சி	11. கைக்கிளை
6. உழிஞை	12. பெருந்திணை

1. வெட்சித்திணை

பகை நாட்டின் மீது போர் தொடுக்க விரும்பும் மன்னன், பகை நாட்டின் பசுக் கூட்டங்களை போர் தொடுப்பதற்கு முன் கவர்ந்து வரச்செய்வான். இவ்வாறு பசுக்களைக் கவரும் வீரர்கள் வெட்சிப் புவைச் சூடிச்செல்வார். இது வெட்சித்திணை

2. கரந்தைத்திணை

பகைவர்கள் கவர்ந்து சென்ற பசுக்களைத் திரை மீட்டல் கரந்தைத் திணை ஆகும். இவ்வீரர்கள் கரந்தைப் புவைச் சூடுவார்.

3. வஞ்சித்திணை

பகை அரசனுடைய நாட்டைக் கைப்பற்ற மற்றோர் அரசன் போருக்குச் சொல்வது வஞ்சித் திணையாகும். இவ்வீரர்கள் வஞ்சிப் புவைச் சூடுவார்.

4. காஞ்சித் திணை

நாட்டைக் கைப்பற்ற போர் தொடுத்து வந்த பகைவரைத் தம் நாட்டு எல்லைக்குள் நுழையாதவாறு வீரர்கள் காஞ்சிப்பூச்சூடி எதிர்த்து நின்றுத் தடுப்பது காஞ்சித் திணை ஆகும்.

5. நொச்சித்திணை

மதிலை வளைத்துக் கொண்ட பகைவர்கள் கோட்டைக்குள் நுழையாதவாறு நொச்சிப்பூச்சூடி தடுத்து நிறுத்துதல் நொச்சித்திணை ஆகும்.

6. உழிஞைத் திணை

பகையரசர்களின் மதிலை உழிஞைப் புவைச்சூடி

வளைத்துக் கொண்டு முற்றுகை இடுதல் உழினைத் திணை ஆகும்.

7. தும்பைத் திணை

இருபெரும் வேந்தரின் படைவீரர்கள் எதிரெதிரே பரந்த போர்க்களத்தில் போரிடும் போது அப்போர் வீரர்கள் தும்பைப்பூவை அணிந்து போர் புரிதல் தும்பைத் திணை எனப்படும்.

8. வாகைத் திணை

வெற்றி பெற்ற மன்னனும், அம்மன்னனின் வீரர்களும் வெற்றி பெற்றதற்கு அடையாளமாக வாகைப்பூவைச் சூடி வெற்றியைக் கொண்டாடுதல் வாகைத் திணை எனப்படும்.

9. பாடாண் திணை

(பாடு + ஆண் + திணை = பாடாண் திணை)
அரசனின் புகழ், கொடை, வீரம், வலிமை முதலிய பண்புகளைப் புகழ்ந்து பாடுவது பாடாண் திணை ஆகும். ஆண் மகனின் ஒழுகலாறுகளைப் புகழ்வது என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

10. பொதுவியல் திணை

மேற்கண்ட வெட்சி முதலிய ஒன்பது

புறத்திணைகளில் சொல்லப்படாத பொதுவான செய்திகளைத் தொகுத்து உரைப்பது பொதுவியல் திணை ஆகும்.

11. கைக்கிளைத் திணை

தலைவன் தலைவியருள் ஒருவரிடத்தில் மட்டுமே தோன்றும் ஒருதலை அன்பு (காதல்) கைக்கிளை எனப்படும். இஃது ஆண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளை, பெண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளை என்று இருவகைப்படும்.

12. பெருந்திணை

இளமையானும் வயதானும் பொருந்தாது அன்பு பெருந்திணை ஆகும்.

இது இரண்டு வகைப்படும். அவை :

1. ஆண்பாற் கூற்றுப் பெருந்திணை

2. பெண்பாற் கூற்றுப் பெருந்திணை என்பனவாகும்.

3. எழுத்து இலக்கணம்

இலக்கணம்

தமிழ் மொழியைப் பிழையின்றி எழுதவும் பேசவும் தவறு இலக்கணம். தமிழ் இலக்கணம் ஐந்து வகைப்படும். அவையாவன, எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்பதாகும்.

1. உயிர் எழுத்து

அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ என்னும் பன்னிரண்டுமாகும். இப்பன்னிரண்டனுள் அ, இ, உ, எ, ஒ என்னும் ஐந்தும் குறுகிய ஒலியுடையனவாகையால் குற்றெழுத்து எனப்படும்.

ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ என்னும் ஏழும் நீண்ட ஒலியுடையனவாகையால் நெட்டெழுத்து எனப்படும்.

2. மெய்யெழுத்து

ககரமெய் முதலாக னகரமெய் ஈறாகவுள்ள பதினெட்டெழுத்துக்களையும் மெய்யெழுத்து என்றனர்.

க், ங், ச், ஞ், ட், ண், த், ந், ப், ம், ய், ர், ல், வ், ழ், ள், ற், ன் என வரும் பதினெட்டே தனி மெய்யெழுத்துக்கள்.

3. உயிர்மெய்யெழுத்து

மெய்யெழுத்துக்கள் பதினெட்டினும் பன்னிரண்டு உயிரெழுத்துக்களும் தனித்தனிக் கூடுதலால் வரும் $18 \times 12 = 216$ எழுத்துக்களும் உயிர்மெய்யெழுத்துக்களாகும்.

தமிழ் மொழியின் மொத்த எழுத்துக்கள்

உயிர் எழுத்து	-	12
மெய் எழுத்து	-	18
உயிர்மெய் எழுத்து	-	216
ஆய்த எழுத்து	-	1
மொத்தம்	-	<u>247</u> எழுத்துக்களாகும்.

4. மாத்திரை

ஒலியின் உருவமான எழுத்துக்களை உச்சரிப்பதற்கு வேண்டிய கால அளவை மாத்திரை என்போம். கண் இமைத்தல், அல்லது கைநொடித்தலுக்கு வேண்டிய கால அளவே மாத்திரை.

குற்றெழுத்துக்களுக்கு மாத்திரை 1

நெட்டெழுத்துக்களுக்கு மாத்திரை 2

மெய்யெழுத்துக்கு மாத்திரை 1/2

ஆய்த எழுத்துக்கு மாத்திரை 1/2

சுட்டெழுத்து :

அ, இ, உ என்ற மூன்று எழுத்துக்களும் அவன், இவன், உவன், அக்குதிரை, இக்குதிரை, உக்குதிரை என்பனவாய் சொற்களில் ஒன்றைச் சுட்டி காட்ட வருவதால் அவை சுட்டெழுத்து எனவும் பெயர் பெறுவன.

அகச்சுட்டு, புறச்சுட்டு

சுட்டெழுத்துக்கள் சொல்லினின்று பிரிக்க ஆயலாதவாறு சொல்லோடு ஒன்றித்துச் சொல்லின் அகத்தே நிற்குமாயின் அது அகச்சுட்டு என்றும், பிரிக்கும் வண்ணம் முத்தே நிற்பின் புறச்சுட்டு என்றும் பெயர் பெறும்.

எ.கா)

அகச்சுட்டு

புறச்சுட்டு

அவன்

அவ்வறிஞர்

இவன்

இவ்வணிகர்

உவன்

உவ்வீடு

அவை

அம்மணிதர்

இவை

இக்குழந்தை

உவை

உக்குழல்

வினாவெழுத்து

உயிரெழுத்துக்களுள் எ, ஆ, ஏ, ஓ என்பனவாய் நான்கும் வினாப் பொருளைத் தோற்றுவிப்பதால் வினா எழுத்துக்கள் எனத் தனியே சிறப்பிக்கப்படுகின்றன.

(எ.கா)

எவன் உயர்ந்தவன்?

யாது உண்மை?

உழைப்பவன் உயர்ந்தவனா?

படித்தவன் உயர்ந்தவனா?

எவன் நல்லவன்?

அகவினா, புறவினா

எவன், யாவன், ஏது என்பனவாகப் பிரிக்கப்பட்டவாறு சொற்களோடு வினாவெழுத்துச் சேர்ந்து நிற்பது அகவினா எனப்படும்.

‘எம்மணிதன்’, ‘சொன்னானா’, ‘பொய்த்தானாமே’
எனச் சொல்லோடு சேர்ந்து பிரிக்கக்கூடிய நிலையில் நிற்பது
முறினாவாகின்றது.

வல்லினம்

க், ச், ட், த், ப், ற் எனும் ஆறு எழுத்துக்களும் வல்லினம்.
இவை வன்மையான ஓசை கொண்டமையால் இவை
வல்லினம் ஆகும். இவ்வல்லினத்தை இலக்கண
ஆசிரியர்கள் வல்லினம், வன்கணம், வன்மை, வலி ஆகிய
பல பெயர்களால் அழைப்பர்.

மெல்லினம்

ங், ஞ், ண், ந், ம், ன் எனும் ஆறு எழுத்துக்களும்
மெல்லினம், இவை மென்மையான ஓசை கொண்டமையால்
இவை மெல்லினம் எனப்படும். இம்மெல்லினத்தை
மெல்லினம், மென்கணம், மென்மை, மெலி எனப் புலவர்
அழைப்பர்.

இடையினம்

ய், ர், ல், வ், ழ், ள், எனும் ஆறு எழுத்துக்களும்
இடையினம். இவை வல்லினத்துக்கும், மெல்லினத்துக்கும்
இடைப்பட்டதான ஓசை உடையவை.

இடையினத்தை இடையினம், இடைக்கணம், இடைமை,
இடை எனப் புலவர் கூறவர்.

சார்பெழுத்துக்கள்

தமிழின் அடிப்படை எழுத்துக்களான முப்பது
எழுத்துக்களும், தம் நிலையில், சுருங்கி ஒலித்தும், உயிரும்,
மெய்யும் கூடியும் வருதல் போன்ற நிலைகளில் ஒன்றின்
ஒன்று சார்ந்து, தனிநிலை இல்லாதனவாக,
முதலெழுத்துக்களின் திரிபு விகாரத்தாற் பிறக்கும்
எழுத்துக்களையே சார்பெழுத்தென்பர்.

ஆய்த எழுத்து

மூன்று புள்ளி வடிவில் (ஃ) எழுதப்படும் எழுத்து ஆய்த
எழுத்து எனப்படும்.

இது உயிர்மெய்யெழுத்துக்கள் போன்று பிற
எழுத்துக்களுடன் இணைந்து வாராது. இதற்கென ஓரினம்
இல்லை.

‘கேடயம்’ என்னும் பண்டைப் போர்க்கருவியில் மூன்று
ஆணிப்புள்ளிகள் தெளிவாகத் தெரிவதுண்டு.
அக்கருவியினை ஆய்தம் என்றழைப்பர். அந்தக்
கேடயத்திலுள்ள மூன்று புள்ளிகளை ஒத்து இருப்பதால்
இதனை ஆய்தம் என்பர்.

சார்பெழுத்து பத்து வகைப்படும் அவையாவன.

- 1. உயிர்மெய்
- 2. ஆய்தம்
- 3. உயிரளபெடை
- 4. ஒற்றளபெடை
- 5. குற்றியலிகரம்
- 6. குற்றியலுகரம்
- 7. ஐகாரக் குறுக்கம்
- 8. ஒளகாரக் குறுக்கம்
- 9. மகரக் குறுக்கம்
- 10. ஆய்தக் குறுக்கம் என்பனவாகும்.

உயிரளபெடை

உயிர் எழுத்தின் அளவாகிய மாத்திரை மிகுதிப்படுவது உயிரளபெடை எனப்படும். உயிரளபெடை மூன்று வகைப்படும் அவையாவன.

- 1. செய்யுளிசை அளபெடை

2. இன்னிசை அளபெடை

3. சொல்லிசை அளபெடை - என்மாணா

1. செய்யுளிசை அளபெடை

உறா அர்க் குறநோய் உரைப்பாய் கடலைச்

செறா அய் வாழிய நெஞ்சு (குறள் 1200)

மேற்கண்ட திருக்குறளில் உறா அர், செறா அய் என்ற சொற்கள் அளபெடுத்துள்ளன. இங்கு உறார், செறாய் என அச்சொற்கள் வந்திருப்பின் ஓரசைச் சொற்களாகவே நின்று தொடர்ந்து தளைத்தல் இயலாது ஓசை குறைந்து நிற்கும். அளபெடுத்தலின் பயனாக அச்சொற்களில் ஓரசை மிகுந்ததோடு அல்லாமல் தளைக்குத் தகுந்த செய்யுள் ஓசையையும் தந்துள்ளது. எனவே இது செய்யுளிசை அளபெடை எனப்படும்.

2. இன்னிசை அளபெடை :

இனிய இசை தருவதற்காகக் குறில், நெடிலாக மாறி அளபெடுப்பது இன்னிசை அளபெடை எனப்படும்.

(எ.கா)

கெடுப்பதூஉம் கெட்டார்க்குச் சார்வாய் மற்றாங்கே
எடுப்பதூஉம் எல்லாம் மழை (குறள் 15)

இக்குறளில் கெடுப்பதும், எடுப்பதும் என இருந்தால் ஓசை குறையும். எனவே இனிய ஓசை தருவதற்காக கெடுப்பதும், எடுப்பதும் என அளபெடுத்து நின்றன. எனவே இது இன்னிசை அளபெடை எனப்படும்.

3. சொல்லிசை அளபெடை :

பெயர்ச்சொல், வினையெச்சச் சொல்லின் தன்மையை அடைவதற்காக அளபெடுத்தால் அது சொல்லிசை அளபெடை எனப்படும்.

‘உரனசைஇ’ எனத் தொடங்கும் திருக்குறள் (குறள் 1263)

இத்திருக்குறளில் ‘விருப்பம்’ என்ற பொருளுடைய நசை என்னும் பெயர்ச்சொல் ‘விரும்பி’ என்ற வினையெச்சப் பொருளைத் தருவதற்காக அளபெடையைப் பெற்றுள்ளது.

ஒற்றளபெடை :

செய்யுளில் ஓசை குறையும்பொழுது ஒற்றெழுத்துக்கள் அளபெடுப்பதை ஒற்றளபெடை என்பர். ஒற்றளபெடையில் வகைகள் இல்லை.

குற்றியலிகரம்

ஒரு மாத்திரையை உடைய ‘இ’ கரம் குறுகி, அரைமாத்திரையாய் நிற்பது குற்றியலிகரமாகும்.

குற்றியலிகரம் நிலை பெயர்ச்சொல் நிறகு, வருமொழியில் ‘ய’ கரம் வரின் ‘ஐ’ கரம் ‘ஐ’ கரமாய்த் திரிந்து தன் மாத்திரையில் குறையும்.

(எ.கா)

நாடு + யாது = நாடியாது

வண்டு + யாது = வண்டியாது

மேலும் ‘மியா’ என்னும் அசைச்சொல்லின் ‘இ’ கரமும் மாத்திரையில் குறைந்து ஒலிக்கும்.

(எ.கா)

கேள் + மியா = கேண்மியா

செல் + மியா = சென்மியா

குற்றியலிகரம்

உகரம் தனக்குரிய ஒரு மாத்திரையில் குறுகி அரைமாத்திரையாக ஒலிப்பது குற்றியலிகரமாகும். தனி நெட்டெழுத்து, ஆய்த, உயிரெழுத்து, வல்லெழுத்து, மெல்லெழுத்து, இடையெழுத்து ஆகியவற்றில் ஏதாவது ஒன்றன் பின்னே வல்லொற்றின் மேல் ஏறிவரும் உகரம் தனக்குரிய ஒரு மாத்திரையில் குறுகி அரைமாத்திரையாய் ஒலிப்பது குற்றியலிகரமாகும். குற்றியலிகரம் ஆறு வகைப்படும். அவையாவன :

1. நெடில் தொடர்க் குற்றியலுகரம்

2. ஆய்தத் தொடர்க் குற்றியலுகரம்

3. உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரம்

4. வன் தொடர்க் குற்றியலுகரம்

5. மென் தொடர்க் குற்றியலுகரம்

6. இடைத் தொடர்க் குற்றியலுகரம் - என்பனவாகும்.

ஐகாரக் குறுக்கம்

‘ஐ’ காரம் இருமாத்திரை அளவாகும். இது தன்னை உச்சரிக்கும்பொழுது குறுகாது. மொழிக்கு முதல், இடை, கடை என்ற மூன்று இடத்தும் முன்னும் பின்னும் எழுத்தின் தொடர்பால் குறுகும்.

(எ.கா)

ஐப்பசி, இடையன், குவளை

ஒளகாரக் குறுக்கம்

‘ஒள’ காரம் இருமாத்திரை உடையது. தன்னை உச்சரிக்கும் பொழுது குறுகாது. மொழிக்கு முதலில் மட்டும் குறுகும்.

(எ.கா) ஒளவை

மகரக்குறுக்கம்

அரைமாத்திரை அளவுடைய ‘ம’ கர மெய் குறுகி கால் மாத்திரையாய் ஒலிப்பது மகரக் குறுக்கமாகும்.

(எ.கா) மருண்ம், போன்ம், தரும்வளவன்

ஆய்தக்குறுக்கம்

அரைமாத்திரை அளவுடைய ஆய்தம், குறுகிக் கால்மாத்திரையாய் ஒலிக்கும் ‘ல’ கர, ‘ள’ கர ஈற்றுப் புணர்ச்சியில் வருமொழி முதலில் ‘த’ கரம் வர ‘ல’ கர ‘ள’ கரங்கள் ஆய்தமாகத் திரியும். இவ்வாய்தம் குறுகி ஒலிக்கும்.

(எ.கா) அல் + திணை = அஃறிணை

முள் + தீது = முஃடீது

மொழிக்கு முதலில் வரும் எழுத்துக்கள்

உயிர் எழுத்துக்கள் பன்னிரண்டும் மொழிக்கு முதலில் வரும்.

வல்லெழுத்துக்களில் க, ச, த, ப என்ற நான்கும் மெல்லெழுத்துக்களில் ஞ, ங, ந, ம என்ற நான்கும் இடை எழுத்துக்களில் ய, வ என்ற இரண்டும் ஆக பத்தும் உயிர்மெய் ஆகி மொழிக்கு முதலில் வரும்.

‘ங’ என்ற மெல்லினை உயிர்மெய் கூட்டெழுத்துக்களை முன்னர் பெற்று எங்ஙனம், யாங்ஙனம் என்றே வரும்.

தமிழில் உயிர் 12, உயிர்மெய் 10 ஆக 22 எழுத்துக்கள்
மொழி முதல் எழுத்துகளாகும்.

மொழிக்கு இறுதியில் வரும் எழுத்துக்கள்

உயிர் எழுத்துக்கள் 12 (அ முதல் ஔ வரை)

மெய்யெழுத்துக்கள் 11 (ஞ், ண், ந், ம், ன், ய், ர், ல், வ், ழ், ள்)

குற்றியலுகரம் 1

ஆக மொத்தம் 24 எழுத்துக்கள்

மொழிக்கு ஈற்றில் இவ்விருபத்து நான்கு
எழுத்துகளும் வரும்.

போலி

ஒரு சொல்லில் ஓர் எழுத்து நிற்க வேண்டிய இடத்தில்
பிறிதோர் எழுத்து நின்று பொருள் வேறுபடாமல்
நிற்குமானால் அதனைப் போலி என்பர்.

(எ.கா) அகம் - அகன்

நிலம் - நிலன்

இச்சொற்களின் இறுதியில் மகரமெய் இருக்க
வேண்டிய (ம்) இடத்தில் னகரமெய் (ன்) இருக்கிறது. அப்படி
இருந்தாலும் பொருள் மாறுபடவில்லை. எனவே, அகன்,
நிலன் என்ற சொற்களைப் போலி என்கிறோம்.

போலி மூன்று வகைப்படும். அவை

1. முதற்போலி

2. இடைப்போலி

3. கடைப்போலி

1. முதற்போலி

(எ.கா) மைஞ்சு - மையல்

இச்சொற்களில் முதல் எழுத்தை உற்று நோக்குங்கள்.
அகரம் நிற்க வேண்டிய இடத்தில் ஐகாரம் நிற்கிறது. (மஞ்சு -
மைஞ்சு, மயல் - மையல்) என்றாலும் பொருள்
வேறுபடவில்லை. எனவே இது முதற்போலி எனப்படும்.

2. இடைப்போலி

(எ.கா) இலைஞ்சி, அரைசியல்

இச்சொற்களில் இடையில் உள்ள எழுத்தை உற்று
நோக்குங்கள், அகரம் ஐகாரமாக மாறி நிற்கின்றன. ல, லை
எனவும், ர, ரை எனவும் மாறி அமைந்தாலும் பொருள்
மாறவில்லை. (இலைஞ்சி - இலைஞ்சி, அரைசியல் - அரைசியல்)
எனவே இவ்வாறு சொற்களின் இடையில் உள்ள எழுத்து
மாற்றம் பெற்று அமைவதை இடைப்போலி என்கிறோம்.

3. கடைப்போலி

(எ.கா) அறன், பந்தர்

இச்சொற்களின் இறுதியில் உள்ள எழுத்துக்கள் ம், ன் எனவும், ல், ற் எனவும் மாறி நிற்கின்றன. எனினும் பொருள் வேறுபடவில்லை. (அறம் - அறன் பந்தல் - பந்தர்) எனவே சொற்களின் இறுதியில் உள்ள எழுத்துக்கள் மாற்றம் பெற்றும் பொருள் மாறாமல் இருப்பதை கடைப்போலி அல்லது ஈற்றுப்போலி என்கிறோம்.

இவையன்றி, போலியில்

1. முற்றுப்போலி

2. முன்பின்னாகத் தொக்கபோலி

என்று இரண்டு போலிகள் உள்ளன.

4. முற்றுப்போலி

(எ.கா) அஞ்சு பழம் கொடு

இத்தொடரில் ஐந்து என்ற சொல்லே அஞ்சு எனத் திரிந்து வந்துள்ளது. சொல்லின் முதல், இடை கடை ஆகிய மூன்று எழுத்களும் மாறி நின்ற போதிலும் (ஐ - அ, ன்-ஞ், து-சு) பொருள் மாறுபடவில்லை. எனவே இதனை முற்றுப்போலி அல்லது மூவிடப்போலி என்கிறோம்.

5. முன்பின்னாகத் தொக்க போலி

(எ.கா) சதை - முன்றில்

இச்சொற்களில் எழுத்துகளும், சில பகுதிகளும் முன்பின்னாக மாறிக் கிடக்கின்றன. (சதை - தசை, முன்றில் - இல்முன்) என்றாலும் பொருள் மாறுபடவில்லை, எனவே இவற்றை முன்பின்னாகத் தொக்க போலி என்பர்.

முதலெழுத்து

அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ என்னும் பன்னிரண்டு உயிர்மெய் எழுத்துகளும், க், ங், ச், ஞ், ட், ண், த், ந், ப், ம், ய், ற், ல், வ், ழ், ள், ற், ன் என்னும் பதினெட்டு மெய் எழுத்துக்களும் மற்ற எழுத்துக்கள் தோன்றுவதற்கு மூல காரணமாய் உள்ளன.

ஆதலால் அவை முதலெழுத்துகள் எனப்படுகின்றன. இதனை “உயிரும், உடம்புமாம் முப்பது முதலே” என்கிறது நன்னூல்.

4. யாப்பிலக்கணம்

யாப்பிலக்கணம் விளக்கம் (யாப்பு + பாட்டு (அ) செய்யுள்)

செய்யுள் அல்லது பாட்டுக்கு உரிய இலக்கணம் யாப்பிலக்கணம்.

யாப்பு, செய்யுள், பாட்டு, தூக்கு, பா, கவிதை, தொடர்பு என்பன அனைத்தும் ஒரு பொருள் தருவன ஆகும்.

செய்யுள் உறுப்புகளின் வகைகள்

செய்யுளின் உறுப்புகள் ஆறு வகைப்படும். அவை :

எழுத்து

அசை

சீர்

தளை

அடி

தொடை - என்பனவாகும்.

சீர்களை அசை பிரித்தலும் வாய்பாடு காணலும் அலகிடல் எனப்படும்.

அசை

எழுத்து ஒன்றோ பலவோ சேர்ந்து, அசைத்து இசைத்து சீர்க்கு உறுப்பாய் வருவது அசை எனப்படும்.

அசை வகைகள்

அசை (ஒலி) இருவகைப்படும்.

அவை 1) நேரசை 2) நிரையசை எனப்படும்.

நேரசை

நேரசை நான்கு முறைகளில் அமையும். அவை :

1. குறில் தனித்து வருதல் (அ,க)
2. குறிலும் ஒற்றும் சேர்ந்து வருதல் (அல், கல்)
3. நெடில் தனித்து வருதல் (ஆ,பா)
4. நெடிலும் ஒற்றும் சேர்ந்து வருதல் (ஆல், பால்)

நிரையசை

நிரை அசையும் நான்கு முறைகளில் அமையும்.

அவை,

1. இரு குறில் இணைந்து வருதல் (இடி, மடி)
2. இரு குறிலும் ஒற்றும் இணைந்து வருதல் (அணில், பா ள்)

3. குறில் நெடில் இணைந்து வருதல் (நிலா, பலா)

4. குறில் நெடில் இணைந்து ஒற்று சேர்ந்து வருதல் (இனாம், கலாம்)

சீர்

ஓர் அசை தனியாகவோ பல அசைகள் சேர்ந்தோ செய்யுள் அடிகளில் அமைவது சீர் எனப்படும். ஒரு சீரில் ஒன்று முதல் நான்கு அவைகள் வரை அமையும்.

சீர் நான்கு வகைப்படும் அவை

1. ஓரசைச்சீர் (பா)

2. ஈரசைச்சீர் (மாமா)

3. மூவசைச் சீர் (பாட்டாலே)

4. நாலசைச் சீர் (பாட்டுக்குள்ளே) என்பனவாகும்

அலகிடுதல்

கற்க கசடற கற்பவை கற்றபின்

நிற்க அதற்குத் தக - இக்குறளை

அலகிட்டு வாய்பாடு கூறுவோம்.

சீர்

அசை

வாய்பாடு

கற்/க

நேர், நேர்

தேமா

கச/டற

நிரை, நிரை

கருவிளம்

கற்/ப/வை

நேர், நேர், நேர்

தேமாங்காய்

கற்/றபின்

நேர், நிரை

கூவிளம்

நிற்/க

நேர், நேர்

தேமா

அதற்/குத்

நிரை, நேர்

புளிமா

தக

நிரை

மலர்

தளை

நின்ற சீரின் ஈற்றசையும், வரும் சீரின் முதல் அசையும் ஒன்றி அமைவது தளை எனப்படும்.

தளை - வகைகள்

தளை ஏழு வகைப்படும் அவை

1. நேரிரான்றாசிரியத்தளை

2. நிரையொன்றாசிரியத் தளை

3. இயற்சீர் வெண்டளை

4. வெண்சீர் வெண்டளை

5. கலித்தளை

6. ஒன்றிய வஞ்சித்தளை

7. ஒன்றாத வஞ்சித்தளை என்பனவாகும்.

நேரொன்றாசிரியத்தளை

நின்ற சீர் மாச்சீராக இருக்க (தேமா, புளிமா) வரும் சீரின் முதலசை நேரசையாக வருவது நேரொன்றாசிரியத்தளை ஆகும்.

நிரையொன்றாசிரியத்தளை

நின்ற சீர் விளச்சீராய் (சுவிளம், கருவிளம்) இருக்க, வரும் சீரின் முதலசை நிரையசையாக வருவது நிரையொன்றாசிரியத்தளை ஆகும்.

நேரொன்றாசிரியத்தளையும், நிரையொன்றாசிரியத்தளையும், ஆசிரியப்பாவுக்குரிய தளைகள் ஆகும்.

இயற்சீர் வெண்டளை

ஈரசைச்சீர்களும் மாச்சீர்களின் முன் நிரையசையும், விளச்சீர்களின் முன் நேரசையும், மாறிவருவது இயற்சீர் வெண்டளை ஆகும்.

வெண்சீர் வெண்டளை

மு வ சை ச் சீ ர் க ளு ம் நே ர சை யி ல் மு டி யு ம் காய்ச்சீர்களுக்கு முன், வரும் சீரின் முதலசை நேரசையாய் வருவது வெண்சீர் வெண்டளை ஆகும்.

இயற்சீர் வெண்டளையும், வெண்சீர் வெண்டளையும் வெண்பாவிற்கு உரிய தளைகள் ஆகும்.

கலித்தளை

மூவசைச்சீர்களுள் காய்ச்சீர்களுக்கு முன் வரும் சீரின் முதலசை நிரையசையாக வருவது கலித்தளை ஆகும்.

கலித்தளை கலிப்பாவிற்கு உரியது.

வஞ்சித்தளை வகைகள்

வஞ்சித்தளை இரண்டு வகைப்படும்.

அவை 1. ஒன்றிய வஞ்சித்தளை

2. ஒன்றாத வஞ்சித்தளை

1. ஒன்றிய வஞ்சித்தளை

மூவசைச்சீர்களுள் நிரையசையாய் முடியும் கனிச்சீர்களுக்கு முன் வரும் சீரின் முதலசை நிரையசையாய் வருவது ஒன்றிய வஞ்சித்தளை ஆகும்.

2. ஒன்றாத வஞ்சித்தளை

மூவகைச் சீர்களுள் கனிச்சீர்களுக்குமுன், வரும் சீரின் முதலகை நேரசையாக வருவது ஒன்றாத வஞ்சித்தளை ஆகும்.

அடி

சீர்கள் பல அடுத்து நடப்பது அடி எனப்படும். அடி வகைகள் ஐந்து அவை,

1. குறளடி
2. சிந்தடி
3. அளவடி
4. நெடிலடி
5. கழிநெடிலடி என்பனவாகும்.

1. குறளடி

இரண்டு சீர்களால் ஆன அடி 'குறளடி' எனப்படும்.

(எ.கா) ஆறுவது சினம்.

2. சிந்தடி

மூன்று சீர்களால் ஆன அடி சிந்தடி எனப்படும்.

(எ.கா) நிற்க அதற்குத் தக.

இது வெண்பாவின் ஈற்றடியாக வரும்.

3. அளவடி

நான்கு சீர்களைப் பெற்றுவருவது 'அளவடி' எனப்படும்.

(எ.கா) கற்க கசடற கற்பவை கற்றபின். குறள் வெண்பாவின் முதலடியாகவும், ஆசிரியப்பா வெண்பா, கலிப்பாக்களிலும் அளவடி அமைந்து வரும்.

4. நெடிலடி

ஐந்து சீர்களைப் பெற்றுவருவது நெடிலடி எனப்படும்.

(எ.கா) வையகம் ஏழுடை மன்னவன் அவ்வுரை வாங்கி

இது கட்டளை கலித்துறையில் வரும்.

5. கழிநெடிலடி

ஆறு சீர்களும் அதற்கு மேலும் சீர்களைப் பெற்றுவருவது 'கழி நெடிலடி' ஆகும்.

இது ஆசிரிய விருத்தப்பாக்களில் அமைந்து வரும்.

(எ.கா) காட்டு பாக்கம் தாத்தாவுக்கு

காடு போல தாடியாம்

இது எழுச்சீர் கழிநெடிடை ஆசிரிய விருத்தம்

'பா' வகைகள்

'பா' நான்கு வகைப்படும் அவையாவன :

1. வெண்பா, 2. ஆசிரியப்பா, 3. கலிப்பா, 4. வஞ்சிப்பா

வெண்பாவின் பொது இலக்கணம்

1. வெண்பாவின் ஈற்றடி முச்சீராகவும் (சிந்தடி) ஏனைய அடிகள் நான்கு சீர்களைப் பெற்றும் வரும்.
2. இ ய ற் சீ ி ர் வெ ண் ட ளை யும் , வெ ண் ட சீ ி ர்
வெண்டளையும் பயின்று வரும்
3. ஈற்றடியின் ஈற்றுச்சீர் நாள், மலர், காசு, பிறப்பு
என்றும் வாய்பாடுகளில் ஏதாவது ஒன்றால்முடியும்.
4. செப்பலோசை பெற்று வரும்
5. இரண்டடி முதல் பன்னிரண்டு அடிகள் வரை வரும்.
6. ஒரு விகற்பமாகவோ, பலவிகற்பமாகவோ வரும்.
7. ஈரசைச் சீர்களும், மூவசைச்சீர்களும் காய்ச்சீரும்
பயின்று வரும்.

ஆசிரியப்பாவின் பொது இலக்கணம்

1. அடிதோறும் நான்கு சீர்களைப் பெற்று வரும்.
2. ஈரசைச் சீர்களை மாச்சீர் விளச்சீர்களைப்
பெரும்பாலும் பெற்று வரும்.
3. நேரொன்றாசிரியத்தளை, நிரையொன்றாசிரியத்
தளைகள் மிகுந்து வரும்.
4. மூன்றடி தொடங்கி பாடுவோரின் எண்ணப்படி
அடிகள் மிகுந்து வரும்.
5. ஈற்றடி இறுதிச்சீர் ஏ, ஐ, ஓ, ஈ, ஆய், கண் என்னும்
அசைகளைக் கொண்டு முடியும். ஏகாரத்தில்
முடிவது சிறப்பு.
6. அகவல் ஓசை பெற்று வரும்.

5. சொல் இலக்கணம்

சொல்

ஓர் எழுத்து மட்டும் தனித்தோ ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட எழுத்துகள் சேர்ந்து நின்றோ பொருளைத் தந்தால் அவற்றைச் சொல் என்கிறோம்.

(எ.கா) ஆ, ஈ, பூ, கா.

சொல்லின் வகைகள்

சொல் பகுபதம், பகாப்பதம் என்று இரண்டு வகைப்படும்.

1. பகாப்பதம்

(எ.கா) மலை

மலர்

உலகம்

மேற்கண்ட சொற்கள் பல எழுத்துகளால் அமைந்து இருப்பினும் அவற்றைப் பிரிக்க முடியாது. பிரித்தாலும் பொருள் தராது. இத்தகைய சொல் பகாப்பதம் எனப்படும். பகாப்பதம் ஏழு எழுத்துகள் வரை பெற்றிருக்கும்.

பகாப்பதம் நான்கு வகைப்படும். அவை :

40

1. பெயர்ப்பகாப்பதம் (அன்னை, பந்து, நீர்)

2. வினைப்பகாப்பதம் (உண், படி, எழுது)

3. இடைப்பகாப்பதம் (ஆல், மற்றும், போல)

4. உரிப்பகாப்பதம் (சால, உறு, தவ)

இடை, உரிச்சொற்கள் எப்போதும் பகாப்பதங்களாகவே இருக்கும்.

பகுபதம்

(எ.கா) அறிஞன்

உண்டான்

அறிஞன் என்ற சொல்லை அறி+ஞ்+அன் எனப்பிரிக்கலாம்.

உண்டான் என்ற சொல்லை, உண்+ட்+ஆன் எனப்பிரிக்கலாம்.

இவை பிரிந்தநிலையில்,

அறி - அறிவையும்

உண் - உண்ணும் செயலையும் குறித்தது.

அன், ஆன் - ஆண்பாலை உணர்த்துகின்றன.

இவ்வாறு பகுக்கக்கூடியதும், பகுத்த பிறகு பொருள்

41

தருவதுமான பதம் பகுபதம் எனப்படும். பகுபதம் ஒன்பது எழுத்துகள் வரை பெற்று வரும்.

பகுபதம் இரண்டு வகைப்படும், அவை :

1. பெயர்ப்பகுபதம்
2. வினைப்பகுபதம் என்பனவாகும்.

பகுபத உறுப்புகள்

1. பகுதி	4. சாரியை
2. விசுதி	5. சந்தி
3. இடைநிலை	6. விகாரம்

என்பனவாகும்.

சில பகுபதங்கள் ஆறு உறுப்புகளையும் பெற்றிருக்கும். சில, குறைவான உறுப்புகளால் அமைந்திருக்கும். எப்படி இருப்பினும் பகுதி, விசுதி என இரண்டு உறுப்புகள் கட்டாயம் இருக்க வேண்டும்.

(எ.கா)

நடந்தனன்	= நட+த்(ந்)+த்+அன்+அன்
நட	= பகுதி
த்	= சந்தி

த்,ந் ஆனது = விகாரம்

அன் = சாரியை

த் = இடைநிலை

அன் = விசுதி

சொல்லின் வகைகள்

தமிழிலுள்ள சொற்கள் நான்கு வகைப்படும். அவை :

1. பெயர்ச்சொல்
2. வினைச்சொல்
3. இடைச்சொல்
4. உரிச்சொல் என்பனவாகும்.

பெயர்ச்சொல்

ஒன்றன் பெயரைக் குறிக்கும் சொல் பெயர்ச்சொல் எனப்படும். ஒவ்வொரு பெயர்ச்சொல்லும் திணை, பால், எண், இடம் உணர்த்தும், வேற்றுமை உருபை ஏற்கும்.

(எ.கா)

ஈஸ்வரன்
மாடு

வினைச்சொல்

ஒன்றன் செயலைக் குறிக்கும் சொல் வினைச்சொல் எனப்படும். இவை திணை, பால், எண், இடம் உணர்த்துவதோடு காலத்தையும் காட்டும்.

(எ.கா)

நடக்கிறான், வந்தாள், போகும்.

இடைச்சொல்

பெயர்ச்சொற்களும் ஆகாது வினைச்சொற்களும் ஆகாது அவற்றின் வேறும் ஆகாது. இடைப்பட்டனவாய் நிற்பவை இடைச்சொல் எனப்படும்.

(எ.கா)

இளங்கோவைக் கண்டேன் - ஐ - வேற்றுமை உருபு

மற்று அறிவாம் நல்வினை - மற்று - அசைச்சொல்

உறங்கினான் - ஆன் - ஆண்பால் விகுதி

கொடி போன்ற இடை - போன்ற - உவம உருபு

அப்பொழுது, இப்பொழுது - அ, இ - சுட்டெழுத்துகள்

பார்த்தான் - த் - இடைநிலை

சென்றானா? - ஆ - வினா எழுத்து

அவனை செய்தான் - ஏ - பிரிநிலை காட்டும்
ஏகாரம்
உரிச்சொல்

பெயர்ச்சொல், வினைச்சொற்களின் குணத்தை உணர்த்துவதற்கு உரிமை புண்டு வரும் சொற்கள் உரிச்சொற்கள் எனப்படுகின்றன.

(எ.கா)

சாலப் பேசினான் - சால

உறு புகழ் - உறு

தவப் பிஞ்சு - தவ

நனி பேதை - நனி

களிசுவர் மனம் - சுவர்

கழி பேருவகை - கழி

இடைச்சொல்

பெயரையும், வினையையும் இடமாகக் கொண்டு இயங்கும் சொற்கள் இடைச்சொற்கள் எனப்படும். இச்சொற்கள் தனித்து இயங்கா, தனித்து பொருள்தரா.

இடைச்சொற்கள் பின்வரும் பொருள்களைப் பயக்கும்.

1. தெரிநிலை	5. எண்
2. தேற்றம்	6. சிறப்பு
3. ஐயம்	7. எதிர்மறை
4. முற்று	8. எச்சம்
9. வினா	10. விழைவு
11. ஒழியிசை	12. பிரிப்பு
13. கழிவு	14. ஆக்கம்

இன்னபிற இடைச்சொற்கள் தரும் பொருள்களாம்.

உம் - இடைச்சொல்

‘உம்’ என்னும் இடைச்சொல் எட்டு பொருள்களில் வரும். அவை,

1. எதிர்மறை	5. முற்று
2. சிறப்பு	6. அளவை
3. ஐயம்	7. தெரிநிலை
4. எச்சம்	8. ஆக்கம் என்பனவாகும்

ஒரு குணம் குறித்த பல உரிச்சொற்கள்

சால, உறு, தவ, நனி, கூர், கழி என்னும் ஆறு

உரிச்சொற்களும் ‘மிகுதி’ என்னும் ஒரே குணம் குறிப்பனவாகும்.

(எ.கா) சாலப் பேசினான்
உறு பொருள்
தவப் பல
நனி பேதை
களி கூர் உள்ளம்

இவ்வரிச்சொற்கள் ஆறும் பெயர், வினைகளைத் தழுவியே வந்தன. இவை தனித்து நில்லா.

பல குணம் தழுவிய ஓர் உரிச்சொல்

1. கடி நகர்	(காப்பு)
2. கடி வாள்	(கூர்மை)
3. கடி மலர்	(வாசனை)
4. கடி நுதல்	(விளக்கம்)
5. கடிப்பேய்	(அச்சம்)
6. கடி மதில்	(சிறப்பு)
7. கடிது சென்றான்	(விரைவு)

8. கடிக்காவல் (மிகத்)
9. கடி மணம் (புதுமை)
10. கடி முழவு (ஆர்த்தல்)

இவ்வாறு 'கடி' என்ற ஓர் உரிச்சொல் பல பொருட்களில் வந்தது. இலக்கியத்தில் வழங்கும் சொற்களை நான்கு வகைப்படுத்தலாம் அவை.

1. இயற்சொல்
2. திரிசொல்
3. திசைச்சொல்
4. வடசொல்.

இயற்சொல்

(எ.கா) மனிதன், மாடு, பறவை, பாம்பு. இவற்றின் பொருள் வெளிப்படையாக உள்ளது. இவ்வாறு நேரான

பொருளைத் தரும் எளிதில் புரியக்கூடிய இயல்பான தமிழ்ச்சொல்லை இயற்சொல் என்கிறோம்.

திரிசொல்

திரிசொல் இரண்டு வகைப்படும்.

1. ஒரு சொல்லே பல பொருள் தரும்

இது இடத்திற்கு ஏற்ப பொருள் வேறுபடும்.

2. பல சொற்கள் ஒரு பொருளைக் குறிக்கும்.

(எ.கா) சுகம் = நலம், இன்பம், களி

கடி = காப்பு, சுவர்மை, இழுத்தல்

திசைச்சொல்

பிற திசைகளிலிருந்து அல்லது பிற தேசங்களிலிருந்து வந்து வழங்கும் சொற்கள் திசைச் சொற்கள் எனப்படும்.

(எ.கா) சலாம், கச்சேரி, மோட்டார்

வடசொல்

நெடுங்காலமாகத் தமிழ் மொழியில் பல வடசொற்கள் தமிழின் ஓசை பெற்றே கலந்து வந்துள்ளன.

(எ.கா) புட்பம் - மலர்

சருப்பம் - பாம்பு

இவையன்றி அமலம், கமலம், குங்குமம், முதலிய சொற்களும் தமிழில் வந்து புகுந்த வட சொற்களே ஆகும்.

வடசொற்கள் தமிழில் இரு வகையாகக் கலக்கும். அவை

1. தற்சமம்

2. தற்பவம் என்பனவாகும்

தற்சமம் என்றால் அதற்குச் சமமானது என்று பொருள்.

இவை வடசொல்லுக்கும், தமிழ்ச் சொல்லுக்கும் பொதுவான எழுத்துகளால் தமிழில் வந்து வாழங்கும் வட சொற்களாக விளங்குகின்றன.

1. தற்சமம்

கமலம்

சூங்கமம்

காரணம்

தற்பவம் என்றால் அதிலிருந்து பிறப்பது என்று பொருள்.

2. தற்பவம்

ஹரி - அரி

இதில் ஹ - சிறப்பெழுத்து

ஞானம் - அறிவு

இதில் ஞா - தமிழுக்கும், வடமொழிக்கும் பொதுவான எழுத்து

இவை வடமொழிக்கே உள்ள சிறப்பெழுத்தாலும், பொது சிறப்பு, ஆகிய இருவகை எழுத்தாலும் ஆகி விகாரம் பெற்று வரும் வடசொல் ஆகும்.

பெயர்ச்சொல்லின் வகைகள்

பெயர்ச்சொல் ஆறு வகைப்படும். அவை:

1. பொருட்பெயர்

2. இடப்பெயர்

3. காலப்பெயர்

4. சினைப்பெயர்

5. குணப்பெயர் (அல்லது) பண்புப்பெயர்

6. தொழிற்பெயர் என்பனவாகும்

பொருட்பெயர்

ஒரு பொருளின் பெயரைக் குறிப்பது பொருட்பெயர் எனப்படும்.

(எ.கா)

மரம், மலை, மாடு

இடப்பெயர்

ஓர் இடத்தின் பெயரைக் குறிப்பது இடப்பெயர் எனப்படும்.

(எ.கா) வீடு, பள்ளி, இந்தியா

காலப்பெயர்

(எ.கா) காலை, திங்கள், தை, ஆண்டு, கோடை, இவை ஒரு காலத்தின் பெயரைக் குறிப்பதால் காலப்பெயர் எனப்பட்டது.

சினைப்பெயர்

(எ.கா) கண், இலை, பல், சிளை

இவை ஒன்றன் உறுப்பின் பெயரைக் குறிப்பதால் சினைப்பெயர் எனப்படும் (சினை = உறுப்பு)

பண்புப்பெயர்

(எ.கா) அன்பு, செம்மை, நன்மை, வட்டம், இனிப்பு, இவை குணம், நிறம், பண்பு, வடிவம், சுவை முதலிய பண்புகளை உணர்த்துவதால் பண்புப்பெயர் எனப்படும். இதற்கு குணப்பெயர் என்ற பெயரும் உண்டு.

தொழிற்பெயர்

(எ.கா) உண்ணல், படித்தல், உழவு, உறங்கல்.

இவை ஒரு தொழிலுக்குப் பெயராய் வருவதால் தொழிற்பெயர் எனப்பட்டது.

முதனிலைத் தொழிற்பெயர்

(எ.கா) படித்தல் இது தொழிற்பெயராகும். 'தல்' என்பது தொழிற்பெயரின் விசுதி, இவ்விசுதியை தொழிற்பெயரிலிருந்து நீக்கினால் வரும் 'படி' என்ற பகுதிக்கு முதனிலை என்று பெயர்.

எனவே, 'படி' என்ற தொழிற்பெயர் பகுதியை நாம் முதனிலைத் தொழிற்பெயர் என்கிறோம். முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்

(எ.கா) கெடுவான் கேடு நினைப்பான், இதில் 'கேடு' என்னும் சொல், கெடுதல் என்னும் தொழிற்பெயரை

உணர்த்துகின்றது. எனவே, இதன் முதனிலை தொழிற்பெயர் விசுதி, தல், நீக்க 'கெடு' என ஆகும். 'கெடு' என்னும் சொல்லின் முதல் எழுத்தான 'கெ' என்னும் குறில் நெடிலாக மாறி 'கேடு' என வந்துள்ளது. இவ்வாறு வருவதை முதனிலை திரிந்த 'தொழிற்பெயர்' என்கிறோம்.

வினையாலணையும் பெயர்

ஒரு வினைமுற்று, பெயரின் தன்மையை அடைந்து வேற்றுமை உருபை ஏற்றும், ஏற்காமலும் வேறொரு பயனிலையைக் கொண்டு முடிவது வினையாலணையும் பெயர் என்கிறோம்.

(எ.கா)

வானாகி நின்றாயை. இதில் நின்றாய் என்ற வினைமுற்று பெயரின் தன்மையை ஏற்று, 'ஐ' விசுதி பெற்று வினையால் அணையும் பெயராயிற்று.

தொழிற் பெயருக்கும், வினையாலணையும் பெயருக்கும் உள்ள வேறுபாடு

தொழிற் பெயர்

வினையாலணையும் பெயர்

1. காலம் காட்டாது.

முக்காலமும் காட்டும்

2. படர்க்கையில் மட்டும் வரும் மூலிடத்தும் வரும்

3. ஒருமை, பன்மை காட்டாது ஒருமை, பன்மை காட்டும்

4. தொழிலை மட்டும் உணர்த்தும்

தொழில் செய்வோனையும் உணர்த்தும்

பொதுப்பெயர்

தான்

தாம்

எல்லாம்

இவை மூன்றாம் உயர்திணை அஃறிணை ஆகிய இரு திணைகளுக்கும், தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என்னும் மூலிடங்களுக்கும் பொதுவாக வரும். இவை பொதுப்பெயர் எனப்படும்.

ஆகுபெயர்

ஒரு பொருளின் இயற்பெயர் அதனை உணர்த்தாமல் அதனோடு தொடர்புடைய மற்றொரு பொருளுக்குத் தொன்று தொட்டுப் பெயராதி வருவது ஆகுபெயர் எனப்படும்.

ஆகுபெயர் ஆறு வகைப்படும், அவை :

1. பொருளாகு பெயர் - தாமரை முகம்

2. இடவாகு பெயர் - ஊர் திரண்டது

3. காலவாகு பெயர் - கார் அறுத்தான்

4. சினையாகு பெயர் - வெற்றிலை நட்தான்

5. குணவாகு பெயர் - வெள்ளை அடித்தான்

6. தொழிலாகு பெயர் - பொங்கல் உண்டான்

இவையன்றி ஆகுபெயர் இன்னும் பலவகையாகவும் வரும்.

1. பொருளாகு பெயர்

‘தாமரை முகம்’ இதில் தாமரை என்ற கொடியைக் குறிக்கும் பெயர் ‘தாமரை’ மலரைக் குறித்து வந்துள்ளது. தாமரை எனும் முதற்பொருளின் பெயர், அதன் உறுப்பாகிய மலருக்கு ஆகி வந்துள்ளது. இவ்வாறு முதற்பொருள் சினைக்கு ஆகி வருவது பொருளாகு பெயர் எனப்படும்.

2. இடவாகு பெயர்

உனர் திரண்டது. இதில் உனர் என்னும் இடத்தின் பெயர் அங்கு வாழும் மக்களைக் குறித்தது. இவ்வாறு வருவது இடவாகு பெயர் எனப்படும். (உனர் எப்படி திரள முடியும்? அங்கு வாழும் மக்கள் தானே திரள்வர்?)

3. காலவாகு பெயர்

‘கார் விளைந்தது, கார் அறுத்தான்’ இத்தொடரில் ‘கார்’ என்பது கார் காலத்தைக் குறிக்காமல் அக்காலத்தில் விளையும் பொருளைக் குறித்தது. இவ்வாறு காலம் அல்லது பருவத்தின் பெயர், அப்பருவத்தில் உள்ள பொருளைக் குறித்து வருவது காலவாகு பெயர் எனப்படும்.

4. சினையாகு பெயர்

‘வெற்றிலை நடடான்’ வெற்றிலை எனும் இலையாகிய சினைப்பெயர் வெற்றிலைக் கொடி என்னும்

முதலுக்கு ஆகி வந்துள்ளது. இவ்வாறு சினைப்பெயர் முதலுக்கு ஆகி வருவது. சினை ஆகுபெயர். (இலையை நட முடியாது ‘கொடியைத்தானே நடமுடியும்’)

5. குணவாகு பெயர்

‘வீட்டுக்கு வெள்ளை அடித்தான்’. இத்தொடரில் வெள்ளை என்ற சொல் வெண்மை நிறத்தைக் குறிக்காமல் வெண்மை நிறத்தை உடைய சுண்ணாம்பைக் குறித்தது.

இவ்வாறு குணத்தின் பெயர் அக்குணத்தோடு தொடர்புடைய பொருளுக்கு ஆகி வருவது குணவாகு பெயர். இது பண்பாகு பெயர் என்றும் கூறப்படும்.

தொழிலாகு பெயர்

‘பொங்கல் உண்டான்’. இங்கு பொங்கல் தொழிலைக் குறிக்கும் பொங்கல் என்ற சொல், பொங்கப்பட்ட உணவைக் குறித்தது.

இவ்வாறு ஒரு தொழிலின் பெயர் அதனால் உருவாகிய பொருளுக்கு ஆகி வருவது தொழிலாகு பெயர்.

இவையன்றி இன்னுமுள்ள ஆகு பெயர்கள் வருமாறு:

1. எண்ணல் அளவை ஆகுபெயர்

‘ஐயா, மாம்பழம் ஒன்று கொடுங்கள்’ இத்தொடரில் ஒன்று என்பது எண்ணிக்கையை உணர்த்தாமல் அதனோடு தொடர்புடைய ஒரு பொருளை (மாம்பழத்தை) உணர்த்துகிறது.

இவ்வாறு ஒன்று என்பது எண்ணுப்பெயர் ஆகாமல் கூட்டப்படும் பொருளைச் சுட்டி நிற்பதால் இது எண்ணல் அளவை ஆகுபெயர் எனப்படுகிறது.

2. எடுத்தல் அளவை ஆகுபெயர்

இது நிறுத்தல் அளவை ஆகுபெயர் என்றும் கூறப்படும். அரிசிக் கடைக்குச் சென்று ஒருவர் ‘ஒரு கிலோ கொடு’ என்றால் அது கிலோ என்னும் நிறுத்தல் அளவைக் கல்லைக்குறிக்காமல், அவ்வளவை உடைய அரிசியை குறிக்கும். இவ்வாறு வருவது எடுத்தல் அளவை ஆகுபெயர் எனப்படும்.

3. முகத்தல் அளவை ஆகுபெயர்

ஒருவன் எண்ணெய் அல்லது பால்விற்கும் இடத்திற்குச் சென்று ‘ஒரு லிட்டர் ஊற்று’ என்று கேட்டால், அது ‘லிட்டர்’ என்ற முகத்தல் அளவைக் குறிக்காமல் அந்த லிட்டரால் அளக்கப்படும் எண்ணெய் அல்லது பால் என்ற பொருளைக் குறித்தது.

இவ்வாறு முகத்தல் அளவையின் பெயர், அதனால் அளக்கப்படும் பொருளுக்கு ஆகி வருவது முகத்தல் அளவை ஆகுபெயர்.

4. நீட்டல் அளவை ஆகுபெயர்

ஒருவன் துணிக் கடைக்குச் சென்று சட்டைத் துணியைக் காட்டி ‘இரண்டு மீட்டர் கொடு’ என்றால் அது மீட்டர் என்ற நீட்டலளவைக் கோலைக் குறிக்காமல் அதனால் அளக்கப்படும் துணியைக் குறித்தது. இவ்வாறு வருவது நீட்டலளவை ஆகு பெயர் எனப்படும்.

5. சொல்லாகு பெயர்

‘திருக்குறளுக்கு உரை செய்தான்’ இத்தொடரில் ‘உரை’ என்ற சொல்லின் பெயர் அதன் பொருளுக்கு ஆகி வந்தது.

இவ்வாறு சொல்லின் பெயர் அச்சொல்லால் உணரப்படும் பொருளுக்கு ஆகி வருவது சொல்லாகு பெயர் எனப்படும்.

6. தானி ஆகுபெயர்

‘விளக்கை எடுத்துவா’ விளக்கு என்பது ஒளி அல்லது வெளிச்சத்தைக் குறிக்கும். இதனையாரும் எடுக்க முடியாது. ஆகவே இங்கு விளக்கு என்பது அதனைத் தாங்கும் பொருட்கு ஆகி இருந்ததால் இது தானி ஆகுபெயர்

எனப்பட்டது. (தானம் என்பது இடத்தைக் குறிக்கும். தானி என்பது இடத்திலுள்ள பொருளைக் குறிக்கும்)

இவ்வாறு தானியின் பெயர் தானத்திற்கு ஆகி வருவது தானி ஆகு பெயர்.

7. கருவி ஆகுபெயர்

‘திருப்பாவை படித்தேன்’ இத்தொடரில் திருப்பாவை என்னும் பாடலின் பெயர் (கருவியின் பெயர்) அதனால்

ஆகிய நூலுக்கு ஆகி வந்தால் இது கருவி ஆகுபெயர் அல்லது ‘காரண ஆகுபெயர்’ எனப்பட்டது.

8. காரிய ஆகுபெயர்

‘இலக்கணம் கற்றேன்’ இலக்கணம் என்னும் காரியத்தின் பெயர் அதனை உடைய நூலுக்கு ஆகி வருவதால் இது காரிய ஆகுபெயர் ஆகும்.

இவ்வாறு காரியத்தின் பெயர் காரணத்திற்கு ஆகி வருவது காரிய ஆகு பெயர்.

9. கருத்தாகுபெயர்

‘திருவள்ளுவர் படித்தேன்’ இத்தொடரில் திருவள்ளுவர் என்ற கருத்தானின் பெயர், அவரால்

எழுதப்பட்ட நூலாகிய திருக்கோளுக்க ஆகி வருவதால் இது கருத்தாகு பெயர்.

இவ்வாறு தொழிலைச் செய்யும் கருத்தானின் பெயர் அவரால் செய்யப்படும் பொருளுக்கு ஆகி வருவது கருத்தாகு பெயர் எனப்படும்.

10. உவமை ஆகு பெயர்

‘காளை வந்தான்’. இதில் காளை என்னும் பெயர், எருதைக் குறிக்காமல் அதன் பண்பை உடைய இளைஞருக்கு ஆகி வருவதால் இது உவமை ஆகுபெயர் எனப்படும்.

இவ்வாறு உவமையின் பெயர் பொருளுக்கு ஆகி வருவது உவமை ஆகுபெயர்.

எண் வகைகள்

எண் இருவகைப்படும். அவை :

1. ஒருமை

2. பன்மை என்பன ஆகும்.

1. ஒருமை

ஒரு பொருளைச் சுட்டுவது ஒருமை எனப்படும். (எ.கா) மரம்.

2. பன்மை

ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட பொருளைச் சுட்டுவது பன்மை எனப்படும்.

(எ.கா) நாங்கள்.

இடம், வகைகள்

இடம் மூன்று வகைப்படும். அவை:

1. தன்மை
2. முன்னிலை
3. படர்க்கை என்பனவாகும்.

1. தன்மை இடம்

நான் - என்பது பேசுபவரையும்

நாம் - பேசுபவர்களையும் குறிக்கும்

இது பேசும் தன்னையோ, தங்கனையோ மட்டும் குறிப்பதால் தன்மை எனப்பட்டது. இதில் ஒருமை பன்மை எண்ணை மட்டுமே அறிய முடியும்.

2. முன்னிலை இடம்

நீ - என்பது கேட்பவரையும்

நீங்கள் - என்பது கேட்பவர்களையும் குறிக்கிறது.

இவ்வாறு பேசுபவனுக்கு முன்னால் நின்று கேட்பவன் ஒருவனையோ அல்லது பலரையோ குறித்து வரும் பெயர்ச்சொல் ஆனதால் இது முன்னிலை எனப்பட்டது. இதில், ஒருமை, பன்மை, பாகுபாடு மட்டுமே உண்டு.

3. படர்க்கை இடம்

பேசுபவர் கேட்பவரைத் தவிர அவர்களால் பேசப்படும் மூன்றாவது நபரைக் குறிப்பது படர்க்கை.

அவன், அவள், அவர், - பேசப்படுபவரையும்

அது, அவை - பேசப்படும் பொருளையும் குறிக்கிறது.

படர்க்கை பெயர்கள் திணை, பால், எண் (ஒருமை பன்மை) ஆகிய மூன்றையும் உணர்த்தும் தன்மையன.

பெயர், வகைகள்

பெயர் இரண்டு வகைப்படும் அவை,

1. இடுகுறிப்பெயர்
2. காரணப் பெயர் என்பனவாகும்

1. இடுகுறிப் பெயர்

மரம், நிலம், மண்,

இப்பெயர்கள் இவற்றிற்கு எவ்வாறு வந்தன? ஏதேனும் காரணம் பற்றி இப்பெயர் இவற்றிற்கு வந்திருக்குமா? என்று ஆராய்ந்தால் இல்லை என்ற விடையே நமக்குக் கிடைக்கிறது.

இவ்வாறு நம் முன்னோர் ஒரு பொருளுக்கு காரணம் கருதாமல், இதற்கு இது பெயர் என்று இட்டு வழங்கிய பெயரை இடுகுறிப்பெயர் என்கிறோம்.

இடுகுறிப் பொதுப்பெயர்

மலை, காடு

இச்சொற்கள் அனைத்து மலைகளுக்கும், அனைத்து காடுகளுக்கும், இட்டு, வழங்கப்படும் பொதுவான பெயர்கள். இவை இடுகுறிப் பெயராயினும் பொதுவான பெயராக அமைவதால் இடுகுறிப் பொதுப்பெயர் என்கிறோம்.

இடுகுறிச் சிறப்புப் பெயர்

முக்கணிகளில் சுவைமிக்கது பலா.

அவரைக் கொடிக்குப் பந்தல் போடு.

இத்தொடர்களில் 'பலா' என்பது கணிகளில் ஒன்றைச் சிறப்பாக குறிக்கின்றது. 'அவரை' என்பது கொடிகளில் ஒன்றை சிறப்பாகக் குறிக்கின்றது. இவை இடுகுறிப் பெயராக

இருப்பினும், சிறப்பான பெயர்களாக அமைவதால் இடுகுறிச் சிறப்புப் பெயர் என்கிறோம்.

2. காரணப் பெயர்

நாற்காலி, பறவை

இச்சொற்களில் நாற்காலி என்ற சொல்லைக் கவனியுங்கள். நான்கு கால்களை உடைய காரணத்தால் 'நாற்காலி' என்று பெயர் பெற்றது. பறக்கின்ற காரணத்தால் 'பறவை' என்று பெயர் பெற்றது. இவ்வாறு ஒரு பொருளுக்குக் காரணம் கருதி இட்டு வழங்கிய பெயர் காரணப் பெயராகும்.

காரணப் பொதுப் பெயர்

'இசைக் கருவிகளில் பயிற்சி அவசியம்.' இத்தொடரில் இசைக்கருவிகளுக்கு எல்லாம் பொதுவாகிறது. எனவே இவ்வகைப்பெயர் காரணப் பொதுப்பெயர் என்பார்.

காரணச் சிறப்பு பெயர்

'பொன்வளை கைக்கு அழகு செய்யும்'

'வளை' என்பது வளைந்திருக்கும் அனைத்துப் பொருள்களுக்கும் பொருந்தும். எனினும், கைக்கு அணியப்படும் வளையலைச் சிறப்பாகக் குறிப்பதால் காரணச் சிறப்புப் பெயர் என்கிறோம்.

மொழி - வகைகள்

மொழி மூன்று வகைப்படும். அவை :

1. தனிமொழி
2. தொடர்மொழி
3. பொதுமொழி என்பனவாகும்.

1. தனிமொழி

ஓர் எழுத்தோ, ஒரு சொல்லோ தனித்து நின்று பொருள் தருவது 'தனிமொழி' எனப்படும்.

(எ.கா) ஆ - கா - பெயர்ச்சொல்

வா, படித்தான் - வினைச்சொல்

ஓ, போல - இடைச்சொல்

சால், உறு - உரிச்சொல்

2. தொடர்மொழி

தனிமொழிகள் பல தொடர்ந்து நின்று பொருள் தருவது தொடர்மொழி எனப்படும்.

(எ.கா) வைகறைத் தூயில் எழு.

அறம் செய விரும்பு.

3. பொதுமொழி

ஒரு சொல் தனிமொழியாக இருக்கும்போது

ஒரு பொருளையும், அதே சொல் பிரிந்து தொடர்மொழியாக நின்று பல பொருளையும் தந்து தனிமொழிக்கும் தொடர் மொழிக்கும் பொதுவாய் அமைவது பொதுமொழி ஆகும்.

(எ.கா) 1 - தாமரை

'தாமரை' என்பது தனிமொழியாக நின்று தாமரை மலர் எனப் பொருள்படும்.

இச்சொல்லே தா+மரை எனப்பிரிந்து, தாவுகின்ற மான் எனப் பொருள்தரும் தொடர்மொழியாகும்.

(எ.கா) 2 - வேங்கை

'வேங்கை' என்பது மரத்தைக் குறிக்கும் போது தனிமொழியாகும். இதுவே,

வேம் + கை எனப் பிரிந்து, 'வேகும் கை' என்ற பொருள் தரும் தொடர் மொழியாகும்.

பொது மொழி, ஒரு சொல்லாய் நின்று ஒரு பொருளைத் தரும். அதே சொல் தொடர் மொழியாகப் பிரிந்து நின்று பல பொருளைத் தரும். இவ்வாறு வருவது பொது மொழியாகும்.

கந்தன் வெட்டினான்

கந்தனை வெட்டினான்

முதல் தொடரில் வெட்டியவன் கந்தன், இரண்டாவது தொடரில் வெட்டப்பட்டவன் கந்தன். இரண்டாம் தொடர் பெயர்ச்சொல்லுக்கு இறுதியில் சேர்ந்த 'ஐ' இவ்வேறுபாட்டை உண்டாக்கியது.

பெயர்ச்சொல்லின் பொருளை வேறுபடுத்துவதற்கு அதன் ஈற்றில் ஐ, ஆல், கு, இன், அது, கண், என்னும் இடைச் சொற்கள் சேர்க்கப்படுகின்றன. இதனை வேற்றுமை உருபுகள் என்கிறோம்.

1. முதல் வேற்றுமை

முதல் வேற்றுமை எழுவாய் அல்லது பெயர் வேற்றுமை எனப்படும். இதற்கு உருபு கிடையாது (எ.கா) கந்தன் வந்தான்.

2. இரண்டாம் வேற்றுமை

(எ.கா) 'கம்பர்' இராமாயணத்தை இயற்றினார்.

இ த் த ட ட ரி ல் இ ர ற ம ற ய ண ம் எ ன் னு ம் பெயர்ச்சொல்லோடு 'ஐ' என்னும் உருபு சேர்ந்து செய்ப்பொருளாக மாறியுள்ளது.

ஒரு பெயர்ச்சொல்லின் பொருளைச் செய்ப்பொருளாக வேறுபடுத்துவது இரண்டாம் வேற்றுமை எனப்படும். இது செய்ப்பொருள் வேற்றுமை என்றும் வழங்கப்பெறும்.

இரண்டாம் வேற்றுமை ஆக்கல், அழித்தல், அடைதல், நீத்தல், ஒத்தல், உடைமைப் பொருள்களில் வரும்.

(எ.கா)

1. குயவன் பாளை செய்தான் - ஆக்கப்பொருள்
2. காட்டை அழித்தான் - அழித்தல் பொருள்
3. நாட்டை அடைந்தான் - அடைதல் பொருள்
4. காளையைப் போன்றவன் - ஒத்தல் பொருள்
5. வீட்டை நீங்கினான் - நீத்தல் பொருள்
6. பொருளை உடையவன் - உடைமைப் பொருள்

3. மூன்றாம் வேற்றுமை

(எ.கா)

'காந்தியடிகளால் இந்தியா விடுதலை பெற்றது.'

மேற்கண்ட தொடரில் காந்தியடிகள் என்ற பெயர்ச்சொல்லுடன் 'ஆல்' உருபு சேர்ந்து வந்துள்ளது. இவ்வாறு வருவது மூன்றாம் வேற்றுமை எனப்படும்.

(எ.கா) 3 - எட்டு

இது தனித்து நின்று 'எட்டு' என்னும் எண்ணைக் குறிக்கும் போது தனிமொழியாகும். அச்சொல்லே 'எள்+து' என்று பிரிந்து நின்று 'எள்ளை உண்' என்ற பொருளைத் தரும். தொடர் மொழியாகும்.

(எ.கா) 4 - 'வைகை, பலகை'

'வைகை' என்ற சொல் தனித்து நின்று ஓர் ஆற்றைக் குறித்தது.

அச்சொல்லே வை+கை என்று பிரிந்து 'கையினைவை' என்று வேறு பொருளைத் தருகிறது.

'பலகை' என்ற சொல் தனித்து நின்று மரப்பலகையைக் குறித்தது.

அச்சொல்லே, பல+கை எனப் பிரிந்து, ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட கைகள் என்ற வேறு பொருளைத் தருகிறது.

எனவே, 'வைகை'. 'பலகை' என்னும் சொற்கள் பொது மொழிகள் ஆகும்.

வேற்றுமை

பெயர்ச்சொல்லின் பொருளை வேறுபடுத்துவது வேற்றுமை எனப்படும்.

(எ.கா)

வேற்றுமையின் பெயர்	உருபுகள்	பொருள்கள்
முதல் வேற்றுமை	இல்லை	எழுமாய் பொருள்
இரண்டாம் வேற்றுமை	ஐ	ஆக்கல், அழித்தல், அடைதல், நீத்தல், ஒத்தல், உண்மை
மூன்றாம் வேற்றுமை	ஆல், ஆன், ஓடு, ஓடு	கருவி, கருத்தா உடன் நிகழ்வு
நான்காம் வேற்றுமை	கு	கொடை, பகை நோர்ச்சி, தகுதி, அது, ஆதல் பொருட்டு
ஐந்தாம் வேற்றுமை	இல், இன்	நீங்கல், ஒப்பு, எல்லை, ஏது
ஆறாம் வேற்றுமை	அது, ஆது, அ, உடைய	பண்பு, உறுப்பு ஒன்றன் கூட்டம், பலனின் ஈட்டம் திரியின் ஆக்கம்
ஏழாம் வேற்றுமை	இல், கண், உள், இடம் மேல்	இடப்பொருள்
எட்டாம் வேற்றுமை	இல்லை	விளித்தல் பொருள்

இது கருவி, கருத்தா, உடன் நிகழ்வுப் பொருள்களில் வரும். ஆல் ஓடு. ஓடு என்னும் உருபுகளை ஏற்று வரும்.

1. வாளால் வெட்டினான் - ஆல்
வாளான் வெட்டினான் - ஆன் கருவிப்பொருள்
 2. அரசனால் கோயில்
கட்டப்பட்டது - ஆல் கருத்தாப்பொருள்
 3. மகனோடு தாய் வந்தாள் - ஓடு
மகனோடு தந்தை வந்தாள் - ஓடு } உடன்நிகழ்வுப்பொருள்
- நான்காம் வேற்றுமை எலிக்குப் பகை பூனை

இத்தொடரில் 'எலி' என்ற பெயர்ச்சொல்லுடன் 'கு' என்னும் நான்காம் வேற்றுமை உருபு சேர்ந்து வந்துள்ளது. இவ்வாறு வருவது நான்காம் வேற்றுமை எனப்படும்.

நான்காம் வேற்றுமை, கொடை, பகை, தகுதி, நட்பு, பொருட்டு, என்னும் பொருள்களில் வரும்.

1. இரவலர்க்குப் பொருள் ஈந்தான் - கு கொடைப்பொருள்
2. மயிலுக்கு பாம்புபகை - கு பகைப்பொருள்
3. மன்னனுக்கு மணிமுடி உரியது - கு தகுதிப்பொருள்
4. கண்ணனுக்கு நண்பன் குசேலன் - கு நட்புப்பொருள்
5. உதயத்திற்கு உழைத்தான் - கு பொருட்டுப் பொருள்

5. ஐந்தாம் வேற்றுமை

(எ.கா)

அறிவில் சிறந்தவர் தொல்காப்பியர்.

கண்ணின் மணி போன்றவன்.

இத்தொடர்களில் அறிவு, கண் என்னும் பெயர்களை அடுத்து, இல், இன், உருபுகள் வந்துள்ளன. இவ்வாறு இல், இன், உருபு களைப்பெற்று வரும் வேற்றுமை ஐந்தாம் வேற்றுமை எனப்படும்.

இது நீக்கல் , ஒப்பு, எல்லை, ஏதுப்பொருள்களில் வரும்.

1. கண்ணின் இழியும் நீர் - இன் நீக்கல் பொருள்
2. காக்கையின் கரியன்
கண்ணன் - இன் - ஒப்புப்பொருள்
3. வளவனாரின் மேற்கு
எல்லை விழுப்புரம் - இன் - எல்லைப்பொருள்
4. ஜெசாயில் பெரியன் ஏகப்பன் - இல் - ஏதுப்பொருள்

6. ஆறாம் வேற்றுமை

(எ.கா)

மழைபகை

எனாது தலை

என கைகள்

இத்தொடர்களில் அது, ஆது உருபுகள் ஒருமையிலும் அ-உருபு பன்மையிலும் வந்துள்ளது.

என்னுடைய முகம் இத்தொடரில் அ என்னும் உருபு வரவேண்டிய இடத்தில் 'உடைய' என்ற சொல் ஆறாம் வேற்றுமை சொல்லுருபாக வந்துள்ளது.

1. கொற்றனது பொறுமை - அது - பண்புப்பொருள்
2. கண்ணனது கால் - அது - உறுப்பு
3. நெல்லினது குவியல் - அது - ஒன்றன் சுவட்டம்
4. விலங்கினது மந்தை - அது - பலவின் ஈட்டம்
5. நெல்லினது பொரி - அது - திரிபின் ஆக்கம்
6. தனாது கை - ஆது - ஒருமை
7. தனது கைகள் - அது - பன்மை
8. தன்னுடைய கைகள் - உடைய - சொல் உருபு
9. சாத்தனது தலை - அது - தற்கிழமை
10. சாத்தனது வீடு - அது - பிறிதின் கிழமை

ஏழாம் வேற்றுமை

(எ.கா)

1. உள் நடுவில் ? ள்ளது குளம் - (இல்)
2. உடம்பின் கண் உ ள்ளது ? ிரிர் (கண்)
3. நீருக்குள் இருப்பது முதலை (? ள்)
4. கதிரவனிடம் வெப்பமும் ஒளியும் உ ண்டு - (ஆ ிம்)
5. கைமேல் பலன் - (மேல்)

மேற்கண்ட தொடர்கள் முறையே இல், கண், உள், இடம், மேல் உருபுகளைப் பெற்று வந்துள்ளன. இவ்வாறு வருவது ஏழாம் வேற்றுமை, இவை இடப்பொருளில் வந்துள்ளன.

இதுவும் தற்கிழமை, பிறிதின் கிழமைப் பொருளில் வரும்.

(எ.கா)

முத்தின்கண் வெண்மை - தற்கிழமை

கடலின் கண் முத்து - பிறிதின் கிழமை

எட்டாம் வேற்றுமை

அன்ப! மக்காள்!

மகளே! அப்பா!

மகளே! நங்காய்!

இவ்வாறு படர்க்கை இடப்பெயரை முன்னிலைப்படுத்தி விளிக்கும் பொருளில் வருவது எட்டாம் வேற்றுமை ஆகும். இது விளி வேற்றுமை என்றும் அழைக்கப்படும்.

இதற்கு உருபு இல்லை. இப்பெயர் எழுத்து குறைந்தும், சிதைந்தும், சுவடியும், விளித்தல் பொருளில் வரும்

சாத்தான்

- சாத்தா!

அரசன்

- அரசு, அரசே

அண்ணன்

- அண்ணா! அண்ணாவோ!

